

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ
23.11.24
21:00 - ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ο Thomas Bloch με την Glass Harmonica του

ΕΡΓΑ ΜΟΤΣΑΡΤ, ΡΑΪΚΑΡΝΤ & ΦΟΝ ΒΕΜΠΕΡ

Γυάλινη αρμόνικα
Thomas Bloch

Διεύθυνση Ορχήστρας
Ελίζα Γώγου

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και εποπτεύεται
από το Υ.Π.Ο.Α.

Σε συνεργασία:

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.
Σίμος Παπάνας

Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης
Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.
Πρόεδρος
Στάθης Γεωργιάδης

Αντιπρόεδρος
Αντώνιος Κωνσταντινίδης

Μέλη
Σωτηρία Γκιουλέκα
Παναγιώτης Διαμαντής
Μαριλένα Λιακοπούλου

Διοικητικό προσωπικό:

Μαρία Νιμπή (Γραμματεία), **Μανώλης Αδάμος** (λογιστήριο),
Έλενα Παράσχου (Ταμείο), **Πέτρος Γιάντσης** (φροντιστής),
Νίκος Κυριακού (Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας),
Φίλιππος Χατζησίμου (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού), **Γιώργος Νιμπής** (Φροντιστής), **Μίνα Παπακωνσταντίνου** (Συνεργάτιδα Διεύθυνσης), **Θεοδώρα Καραμανίδου** (Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο),
Έφη Τερζή (Λογιστήριο), **Όλγα Αϊλαρούδη** (Γραμματεία),
Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας), **Κατερίνα Νούλιου** (Λογιστήριο)
Γιάννης Γούτμαν, **Μαρία Αρουσάνοβα** (Διοικητικοί υπάλληλοι με απόσπαση)

Εξωτερικοί συνεργάτες:

Γεωργία Καραντώνη (Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις),
Αγγελική Κουρουκλίδου (Συνεργάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προγραμματισμού)

Επιμέλεια εντύπου - κείμενα: Νίκος Κυριακού

Γραφιστική επιμέλεια: Fast Forward

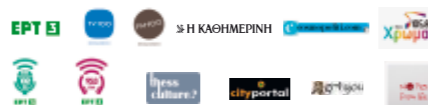
Εκτύπωση εντύπου: SKG Press

www.tssso.gr

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω.
Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

ο Thomas Bloch με την Glass Harmonica του

ΣΑΒΒΑΤΟ
23.11.24
21:00 - ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Καρλ Μαρία φον Βέμπερ (1786-1826): Συμφωνία αρ.2 σε ντο μείζονα, J.51 **18'**

- I. Allegro
- II. Adagio ma non troppo
- III. Menuetto. Allegro
- IV. Finale. Scherzo. Presto

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (1756-1791): Αντάτζιο και ροντό σε ντο ελάσσονα, K. 617 (με σύνολο μουσικής δωματίου) **(Α' πανελλήνια εκτέλεση)** **15'**

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (1756-1791): Εισαγωγή από την όπερα 'Ο Μαγικός Αυλός' **6'**

Γιόχαν Φρήντριχ Ράικαρντ (1752-1814): Ροντό σε σι ύφεση μείζονα για γυάλινη αρμόνικα και έγχορδα **(Α' πανελλήνια εκτέλεση)** **7'**

Καρλ Μαρία φον Βέμπερ (1786-1826): Αντάτζιο και Ροντό σε φα μείζονα, J.115 **(Α' πανελλήνια εκτέλεση)** **5'**

Καρλ Μαρία φον Βέμπερ (1786-1826): Εισαγωγή από την όπερα 'Όμπερον' **11'**

Γυάλινη αρμόνικα
Thomas Bloch

Διεύθυνση Ορχήστρας
Ελίζα Γώγου

Carl Maria von Weber

(1786–1826)

Συμφωνία αρ.2 σε ντο μείζονα, J.51

I. Allegro II. Adagio ma non troppo III. Menuetto. Allegro IV. Finale.

Scherzo. Presto

Ο Καρλ Μαρία φον Βέμπερ υπήρξε ένας αξιόλογος πιανίστας και μαέστρος, ενώ ανέπτυξε και έντονη συνθετική δραστηριότητα γνωρίζοντας τεράστια επιτυχία στον καιρό του. Ήταν πρώτος ξάδερφος της συζύγου του Μότσαρτ, Κονστάνς Βέμπερ, και γιος του πολυσχιδούς μουσικού, βιολονίστα και κοντραμπασίστα Φραντς Αντον Βέμπερ, που είχε ιδρύσει μία θεατρική ομάδα και έκανε περιοδείες με αυτή συνεχώς. Ο Καρλ Μαρία λοιπόν μεγάλωσε μέσα στα παρασκήνια των διαφόρων θεάτρων και ασχολήθηκε με τη μουσική μόνο μετά από σχετική επιμονή του πατέρα του, αν και δεν έδειχνε κάποια μουσική κλίση αρχικά, σε αντίθεση με τη λιθογραφία την οποία αγαπούσε πολύ. Στην πορεία της ενασχόλησής του με τη μουσική αποκαλύφθηκε το ταλέντο του στη διεύθυνση ορχήστρας οδηγώντας τον αργότερα στο να καθιερωθεί ως ένας εκ των κορυφαίων αρχιμουσικών της εποχής του, που έφερε παράλληλα πλείστες καινοτομίες στην τέχνη του μαέστρου.

Σε ό,τι αφορά τη σύνθεση ξεχώρισε κυρίως για τις όπερές του καταφέροντας να δημιουργήσει ένα εθνικό γερμανικό είδος όπερας, αντάξιο του ιταλικού, που άσκησε τεράστια επίδραση στους μετέπειτα Γερμανούς δημιουργούς, όπως ο Βάγκνερ και ο Μέντελσον, αλλά και σε ξένους συνθέτες όπως ο Μπερλιόζ και ο Γκλίνκα.

Η Ύμφωνία σε ντο μείζονα είναι η δεύτερη και τελευταία συμφωνία που έγραψε. Την ολοκλήρωσε το Γενάρη του 1807 και ξεχωρίζει για την εκφραστικότητα και το δραματικό της χαρακτήρα, ενώ ως προς τη φόρμα της απομακρύνεται από τις συμβατικές φόρμες μίας συμφωνίας της εποχής εκείνης. Το πρώτο μέρος ξεχωρίζει για την πολύχρωμη ενορχήστρωσή του, που αφενός δίνει τη δυνατότητα σε κάθε όργανο να προσφέρει το μοναδικό του ηχόχρωμα, αλλά ταυτόχρονα τα ενώνει σε διάφορα σημεία όλα μαζί σε εντυπωσιακές κορυφώσεις. Το δεύτερο μέρος είναι ιδιαίτερα σύντομο και εκεί δίνεται η δυνατότητα στα πνευστά να λάμψουν μέσα από όμορφα περάσματα με το γενικότερο κλίμα να παραπέμπει μάλλον σε μουσική δωματίου, ενώ το ακόμη πιο σύντομο τρί-

το μέρος είναι ένα μινουέτο που χρησιμοποιεί ο συνθέτης ως αντίβαρο στην αργή κίνηση και λειτουργεί σαν ένα πέρασμα προς το φινάλε. Αυτό είναι ένα όμορφο ροντό που παρέχει στο έργο την απαραίτητη κορύφωση.

Wolfgang Amadeus

Mozart (1756–1791)

Αντάτζιο και ροντό σε

ντο ελάσσονα, Κ. 617

Το 'Adagio and Rondo σε ντο ελάσσονα, Κ.617' είναι ένα κουιντέτο που έγραψε ο Μότσαρτ τον Μάιο του 1791, λίγο πριν το θάνατό του, για γυάλινη αρμόνικα, φλάουτο, όμποε, βιόλα και τσέλο. Πρόκειται για το τελευταίο έργο μουσικής δωματίου του σπουδαίου συνθέτη. Ο Μότσαρτ το συνέθεσε προς τιμήν της σπουδαιίας βιρτουόζου της γυάλινης αρμόνικας της εποχής, Marianne Kirchgessner, η οποία ήταν τυφλή από τα 4 της χρόνια, λόγω ευλογιάς. Η Kirchgessner ξεκίνησε να ασχολείται με τη γυάλινη αρμόνικα από τα 11 της χρόνια και αμέσως ξεδίπλωσε τις μοναδικές εκφραστικές και τεχνικές της ικανότητες. Αυτή παρουσίασε και το συγκεκριμένο έργο στην πρεμιέρα του τον Αύγουστο του ίδιου έτους. Αποτελούν μαζί με το 'Adagio σε ντο μείζονα, Κ. 356', που έγραψε ταυτόχρονα ο Μότσαρτ, τις πλέον ενδιαφέρουσες συνθέσεις για το μοναδικό αυτό όργανο που χρησιμοποιεί μία σειρά από γυάλινα μπολ ή κύπελλα διαβαθμισμένα σε μέγεθος για την παραγωγή μουσικών φθόγγων μέσω της τριβής, καθώς περιστρέφονται με πεντάλ γύρω από έναν άξονα. Ο Νικολό Παγκανίνι περιέγραψε τον ήχο που παράγει η γυάλινη αρμόνικα ως 'ουράνια φωνή'.

Wolfgang Amadeus

Mozart (1756–1791)

Εισαγωγή από την όπερα

'Ο Μαγικός Αυλός'

Ο «Μαγικός Αυλός» είναι μία μεγαλειώδης όπερα που ο Μότσαρτ έγραψε λίγο πριν το θάνατό του σε λιμπρέτο του φίλου του Εμμάνουελ Σικανέντερ. Το έργο διαπνέεται από τα ιδεώδη του Διαφωτισμού και του Τεκτονισμού και εμπεριέχει ένα σύνολο συμβολισμών και αλληγοριών που επιδέχονται διάφορες ερμηνείες, ενώ την ίδια στιγμή καταφέρνει και παραμένει ένα παραμύθι για παιδιά. Η αδελφοσύνη, η μεγαλοψυχία, η αυταπάτηση, η αναζήτηση της αγάπης, η επιδίωξη της αρετής και η δύναμη της αλήθειας, είναι μερικές από τις αξίες που προβάλλονται. Το κύριο θέμα της Εισαγωγής είναι ένα υπέροχο κεφάλαιο φουγκάτο, με ένα χαρακτηριστικό μελωδικό θέμα, παιχνιδιάρικη διάθεση, αλλά και δόσεις μυστηρίου, που μας εισάγει απευθείας στο κλίμα με την τριπλή αρχική συγχορδία στο κλειδί της μι ύφεση μείζονας, που συμβολίζει τις 3 κρούσεις στη θύρα ενός τεκτονικού ναού. Όλα (και) στη συνέχεια παραπέμπουν στον αριθμό-σύμβολο 3, στον οποίο οι μασόνοι αποδίδουν μυστικιστικές ιδιότητες. Ο Μότσαρτ θέλησε με τον «Μαγικό Αυλό» να προλάβει να διαδώσει τις μυστικές του γνώσεις και να τις διασώσει στο χρόνο, έχοντας πληροφορηθεί τα σχέδια αποκλήρυξης του τεκτονισμού στην Αυστρία και προαισθανόμενος ίσως τον επικείμενο θάνατό του.

Johann Friedrich

Reichardt (1752–1814)

Ροντό σε σι ύφεση μείζονα για γυάλινη αρμόνικα και έγχορδα

Το 'Ροντό σε σι ύφεση μείζονα για γυάλινη αρμόνικα και έγχορδα' είναι μία δημιουργία του Γερμανού συνθέτη Γιόχαν Φρίντριχ Ράικαρντ, που υπήρξε και αναγνωρισμένος συγγραφέας, δημοσιογράφος και κριτικός της εποχής. Το μεγαλύτερο μέρος της φήμης του όμως τη χρωστούσε στη μουσική, αφού είχε αναγνωριστεί ως ο σπουδαιότερος συνθέτης τραγουδιών των ημερών του, άποψη που συμεριζόταν απόλυτα και ο ίδιος ο Μέντελσον, θεωρώντας τον ανώτερο και του Σούμπερτ στο συγκεκριμένο συνθετικό πεδίο. Συνεργάστηκε στενά με τον Γκαίτε για χρόνια, όμως οι διαφορετικές πολιτικές τους πεποιθήσεις τους απομάκρυναν τελικά.

Το ροντό αυτό για γυάλινη αρμόνικα είναι ένα όμορφο δημιούργημα, όπου τα έγχορδα παρέχουν το απαραίτητο υπόβαθρο για να λάμψει πάνω του ο ξεχωριστός ήχος της γυάλινης αρμόνικας.

Carl Maria von Weber

(1786–1826)

Αντάτζιο και Ροντό σε φα μείζονα,
J.115

Το 'Αντάτζιο και Ροντό σε φα μείζονα, J.115' του Καρλ Μαρία φον Βέμπερ είναι ένα κομμάτι που όπως υποδηλώνει και ο τίτλος του ξεκινά με ένα αργό μέρος με λυρική διάθεση (αντάτζιο) και καταλήγει σε μία φόρμα που περιλαμβάνει ένα επαναλαμβανόμενο ρεφραίν, το οποίο αντιπαραβάλλεται με δύο αντιθετικά επεισόδια, μέσα από μία ποικιλία συνδυασμών, επιστρέφοντας πάντα στο αρχικό θέμα μετά την έκθεσή τους, μια φόρμα που συχνά χρησιμοποιείται για φινάλε (ροντό). Το αντάτζιο εδώ έχει έναν μελαγχολικό ως σπαραχτικό χαρακτήρα, με το ροντό να φέρνει μία εντελώς διαφορετική διάθεση, αφού έρχεται με ορμή και μεγαλοπρέπεια. Ο φον Βέμπερ το έγραψε αρχικά για αρμονικό, ένα είδος όρθιου πιάνου στο οποίο οι χορδές δονούνται όχι από κάποιο χτύπημα, αλλά από την έμμεσα μεταδιδόμενη τριβή.

Carl Maria von Weber

(1786–1826)

Εισαγωγή από την όπερα "Όμπερον"

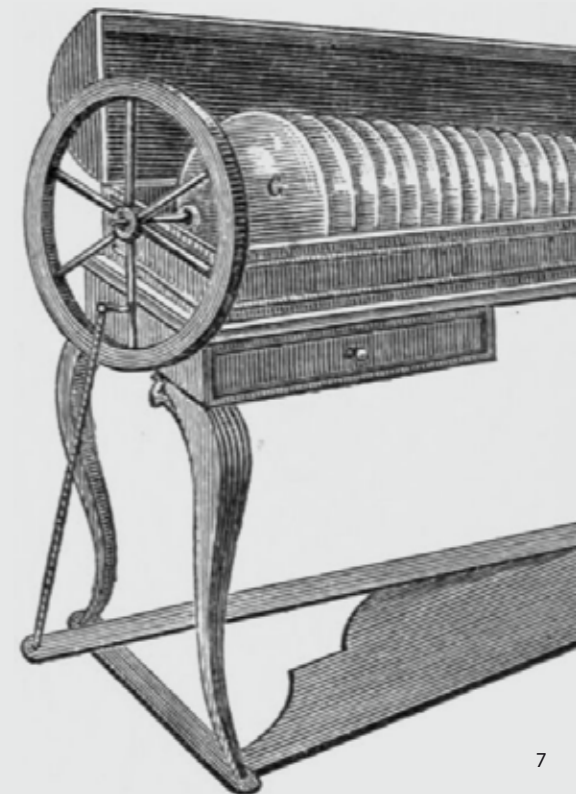
Η ρομαντική τρίπρακτη όπερα του Καρλ Μαρία φον Βέμπερ "Όμπερον" ή αλλιώς "Ο Όρκος του Βασιλιά των Ξωτικών" έκανε το ντεμπούτο της στις 12 Απριλίου 1826, στο Κόβεντ Γκάρντεν του Λονδίνου, με τον ίδιο το συνθέτη στο πόντιουμ. Η πρωτοφανής επιτυχία έκανε πολύ ευτυχισμένο τον Βέμπερ, που έγραψε στη γυναίκα του «Χάρη στο Θεό και στην παντοδύναμη θέλησή Του, είχα χθες το βράδυ τη μεγαλύτερη επιτυχία της ζωής μου...». Ήταν η συγκινητική αντίδραση ενός ανθρώπου με καρκίνο στο λάρυγγα και με κατεστραμμένους από τη φυματίωση πνεύμονες, που αφήγησε τις προειδοποιήσεις των γιατρών και έκανε εν γνώσει του τελευταίο ταξίδι της ζωής του στο Λονδίνο, με μοναδικό σκοπό να γράψει ένα τελευταίο αριστούργημα. Λίγες εβδομάδες μετά το θρίαμβο θα άφηνε την τελευταία του πνοή στο Λονδίνο. Αρχικά θάφτηκε εκεί, αλλά γρήγορα η σωρός του μεταφέρθηκε με κάθε επισημότητα στη Γερμανία, όπου ο Βάγκνερ εκφώνησε τον επίκληδο του νεκρού χαρακτηρίζοντας τον Βέμπερ ως τον «πιο Γερμανό απ' όλους τους Γερμανούς μουσικούς».

Η υπόθεση της όπερας εξελίσσεται στη Νεραϊδοχώρα και σε Γαλλία, Βαυδάτη και Τυνησία, κατά το Μεσαίωνα, ενώ είναι βασισμένη στο επικό γαλλικό ποίημα του 13ου αιώνα 'Huson de Bordeaux'. Ο βασιλιάς των ξωτικών Όμπερον, μετά από ένα

τσακωμό με τη γυναίκα του, ορκίζεται πως δεν θα την πλησιάσει ξανά, μέχρι να βρεθεί ένα ζευγάρι θνητών τόσο αγαπημένο, που καμία αντιξοότητα δεν θα είναι ικανή να τους χωρίσει και καμία δοκιμασία δεν θα μπορεί να κλονίσει την αφοσίωσή τους. Ο Πουκ δεν καταφέρνει να βρει ένα τέτοιο ζευγάρι, αλλά αναφέρει την ιστορία του ιππότη Χουόν από το Μπορντώ, που βρισκόμενος σε αυτοάμυνα σκότωσε έναν από τους γιους του Καρλομάγνου. Ο αυτοκράτορας θα του δώσει χάρη μόνο αν σκοτώσει τον άντρα που κάθεται στα αριστερά του χαλίφη της Βαυδάτης, κλέψει την κόρη του και την παντρευτεί. Ο Όμπερον συγκινείται από το δράμα του ιππότη και μαγεύει στον ύπνο τους τον Χουόν και τη Ρεϊζά, την κόρη του χαλίφη, ώστε να ερωτευτούν ο ένας τον άλλον, προσφέροντας μάλιστα κάθε βοήθεια στον ιππότη, με τον όρο να μείνει για πάντα πιστός στη Ρεϊζά. Ο Χουόν ορκίζεται αιώνια πίστη και παίρνει για δώρο το μαγικό κόρνο του Όμπερον, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιεί κάθε φορά που κινδυνεύει. Μετά από πολλές περιπέτειες η ιστορία έχει αίσιο τέλος, με την αγάπη και την πίστη του θνητού ζευγαριού να σώζει την ευτυχία του Όμπερον και της συζύγου του.

Η Εισαγωγή της όπερας είναι ένα εντυπωσιακό συμφωνικό κομμάτι. Αρχίζει με το χαρακτηριστικό μοτίβο του μαγικού κόρνου του Όμπερον, που παίζει καθοριστικό ρόλο σε όλη τη διάρκεια του έργου. Το ίδιο μοτίβο χρησιμοποίησε και ο Μέντελσον, για να μεταφέρει το συναίσθημα της εισόδου σε έναν παραμυθένιο κόσμο στη συμφωνική ουβερτούρα που έγραψε εκείνη τη χρονιά για το "Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας". Ο Βέμπερ ξεκινά αργά, με την ταχύτητα να αυξάνεται στο κύριο μέρος του κομματιού, όπου γίνεται ευρεία χρήση θεματικών στοιχείων από την όπερα. Η ουβερτούρα συνολικά αποτελεί μία εντυπωσιακή μικρογραφία του έργου με την μαγευτική της ομορφιά και τη νεανική της δροσιά και σφριγηλότητα να καθηλώνουν, αλλά και να προκαλούν θαυμασμό, αν σκεφτεί κανείς τη σωματική κατάσταση του δημιουργού της όταν έγραφε την όπερα. Ο Βέμπερ το εξήγησε λέγοντας απλά «Στο Θεό ανήκει όλη η δόξα!»

Νίκος Κυριακού

Thomas Bloch

ΓΥΑΛΙΝΗ ΑΡΜΟΝΙΚΑ

Ο Thomas Bloch ζει στο Παρίσι. Είναι ένας παγκοσμίως αναγνωρισμένος σολίστ με ειδικευση στα σπάνια όργανα (Κύματα Μαρτενό, Γυάλινη Αρμόνικα, Κρυστάλλινο Καλάθι, Νερόφωνο κα), καθώς επίσης συνθέτης και παραγωγός. Οι παραστάσεις του εκτείνονται από την κλασική και σύγχρονη μουσική, μέχρι τα τραγούδια, τη ροκ μουσική, το θέατρο, την όπερα, τον αυτοσχεδιασμό, την κινηματογραφική μουσική, το μπαλέτο κ.α. Έχει πάνω από 3000 εμφανίσεις σε 40 χώρες και 150 ηχογραφήσεις στο ενεργητικό του.

Έχει λάβει το Πρώτο Βραβείο για τα Κύματα Μαρτενό στο Paris Conservatoire National Supérieur de Musique (τάξη της Jeanne Loriod). Ανάμεσα στις πολλές αξιόλογες συνεργασίες του περιλαμβάνονται αυτές με τους: Radiohead, John Cage, Gorillaz, Tom Waits, Marianne Faithfull, Bob Wilson, Milos Forman (Amadeus), Daft Punk, Emilie Simon (The March of Penguins), Valery Gergiev, Pierre Boulez, Michel Plasson, Myung - Whun Chung, Christoph Eschenbach, Paul Sacher, Roger Muraro, Philippe Sarde, Pauline Haas, Isabelle Huppert, Manu Dibango, Fred Frith, Phil Minton, Nana Mouskouri, Arno, Marc Almond (Soft Cell), Jane Birkin, Vanessa Paradis κα. Στη Σκάλα του Μιλάνου, ο Thomas Bloch πραγματοποίησε την πρώτη ακρόαση της πρωτότυπης έκδοσης με Γυάλινη Αρμόνικα της όπερας 'Lucia di Lammermoor' (του Donizetti) και έπαιξε σόλο Κύματα Μαρτενό για την εκατονταετηρίδα της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Βαρσοβίας.

Έχει βραβευτεί μεταξύ άλλων με το Βραβείο Κλασικής Μουσικής 2002 (European critics - Midem, Κάννες), το βραβείο «The Choice of Gramophon» από το ομώνυμο περιοδικό, «Καλύτερος της Χρονιάς 2001» στο Audiophile, Victoires de la Musique.

Είναι ο πρώτος μουσικός που έπαιξε μόνος του ολόκληρο το 24ωρο κομμάτι για πιάνο 'Vexations' του Erik Satie.

Ο Thomas Bloch ηχογραφεί για μεγάλες εταιρείες (EMI, Deutsche Grammophon, Sony) και παράγει προσωπικά CDs στη Naxos.

Έχει λάβει Μεταπτυχιακό Δίπλωμα στη Μουσικολογία στο Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου, διδάσκει Κύματα Μαρτενό στο Ωδείο του Στρασβούργου, είναι Μουσικός Διευθυντής του Enian Music Festival (Γαλλία) και είναι υπεύθυνος για τις παρουσιάσεις των οργάνων του στο Music Museum του Παρισιού.

www.thomasbloch.net

Ελίζα Γώγου

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Η Ελίζα Γώγου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε πιάνο στο Κρατικό Ωδείο με τον Σαράντη Κασσάρα και Μουσικολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο.

Συνέχισε στην Ακαδημία της Γερμανίας Robert Schumann Hochschule Düsseldorf στο σολιστικό τμήμα πιάνου με τον Roberto Szidon και στο τμήμα διεύθυνσης ορχήστρας με τον Lutz Herbig, αποφοιτώντας και στα δυο με άριστα παμψηφεί.

Οι σταθμοί της καριέρας της ως αρχιμουσικός είναι το 2003 η όπερα της Ερφούρτης της Θουριγγίας, το 2007 η Κρατική Όπερα του Μάινεγκεν, το 2012 η όπερα του Μπίλεφελντ. Από το 2016 είναι πρώτη Αρχιμουσικός στην όπερα του Ντεσάου έχοντας αποκτήσει ένα ευρύτατο ρεπερτόριο.

Ποικίλες παραγωγές όπερας και συμφωνικών συναυλιών την οδήγησαν να συνεργαστεί με ορχήστρες της Γερμανίας όπως της Komische Oper Berlin, Staatstheater Saarbrücken, Würzburg, Gewandorchester Leipzig, τις Συμφωνικές Ορχήστρες της Βέρνης και του Σεντ Γκάλεν της Ελβετίας και την ορχήστρα Haydn του Μπολτσάνο-Τρέντο στην Ιταλία. Τη σεζόν 2024/25 βρίσκεται στο πόντιουμ με "La Traviata", "La Bohème", "Falstaff", "Καρυοθραύστη", "Μαγικό Αυλό", "King Roger" του Szymanowski, "Ευθύμη Χήρα", "Pique Dame" και συμφωνικές συναυλίες.

Η σημερινή είναι η τρίτη συνεργασία της με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 112 μουσικούς.

Με δεδομένο την δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιας ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η EMI, η BIS, η NAXOS και η Deutsche Grammophon. Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρέσβειρα του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Σόφια, Πράγα, Βαλένθια, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φερράν, Φιλιππούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, D. Hope, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maisky, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, T. Hampson, P. Gallois, A. Avital, Οδ. Δημητριάδης, Α. Καβάκος κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

@ Γιώργος Χρυσοχοϊδης

www.tssso.gr

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Leo McFall

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας

Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πετρόπουλος

Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti

Εύη Δελφινόπουλου

Άκης Αρχοντής

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Γιώργος Γαρυφαλλάς

Έκτορας Λάππας

Στράτος Κακάμπουρας

Κωνσταντίνος Καμπάντας

Κωνσταντίνος Παυλάκος

Ευαγγελία Χατζηπέτρου

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Ανθούλα Τζιμα

Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'

Αλκέτας Τζιαφέρης

Ντέιβιντ-Αλεξάντερ

Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπτσίδης

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου

Μιγκέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σελαμαζίδης

Ίγνα Συμονίδου

Αναστασία Μισυρλή

Νίκος Τσανακάς

Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα

Ειρήνη Παραλικά

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Δημήτρης Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζιάν

Δημοσθένης Φωτιάδης

Παύλος Μεταξάς

Αθανάσιος Σουργκούνης

Ρενάτο Δαμονίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'

Απόστολος Χανδράκης

Ντιμίτρι Γκουντίμοβ

Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'

Λίλα Μανώλα

Tutti

Δημήτρης Πολυζωΐδης

Γιάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Μαρία Ανισέγκου

Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

Κωνσταντίνος Μάνος

Ευθύμιος-Θεοφάνης

Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Νικόλαος Δημόπουλος

Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Ανισέγκος

Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ

Παναγιώτης

Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'

Αλέξανδρος Σταυρίδης

Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πολίτης

Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β'

Μαρία Πουλιούδη

Ρέα Πικίου

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Τραϊανός Ελευθεριάδης

Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'

Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Ελευθέριος Γκρούνης

Άγγελος Κοσκινάς

Ανδριάνα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Γρηγόρης Νέτσκας

Δημήτρης Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος

Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Φιλήμων Στεφανίδης

Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Κόκκορας

Σπύρος Βέργης

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'

Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Βίττης

Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'

Κωνσταντίνος

Αργυρόπουλος

Πανάγιω Καραμούζη

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ

ΕΦΟΡΟΙ Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

Μαρία Σπανού

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
Η δική σας ορχήστρα!

www.tssso.gr

